

Miljøministerens svar på spørgsmål nr. 284 (alm. del) stillet af Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg.

Spørgsmål 284

"Vil ministeren kommentere artiklen "Stålgrund uegnet til depot" bragt den 25. august 2007 i Frederiksborg Amts Avis?"

Svar

Den 21. september 2007 udløber den midlertidige miljøgodkendelse af affaldsdepoterne på Stålvalseværket.

Som led i udredningen af mulige løsninger i forhold til den fremtidige håndtering af affaldsdepoterne blev det undersøgt, om det ville være muligt at godkende etablering af permanente deponeringsanlæg med det efterladte affald på området efter de gældende regler i deponeringsbekendtgørelsen. Det viste sig imidlertid, at dette ikke kunne lade sig gøre, fordi de geotekniske forhold i området vil indebære alvorlige problemer i forhold til stabiliteten og levetiden af de anlægskonstruktioner – herunder membran- og perkolatopsamlingsystemer, som er påkrævet efter deponeringsbekendtgørelsen.

På den baggrund opstår naturligt spørgsmålet om, hvorfor der er beskrevet teknisk mulige løsninger, der indebærer, at affaldet eller dele af affaldet bliver liggende på området.

De beskrevne løsninger, hvor affaldet forbliver på området, er løsninger, som er lovlige og mulige for den relevante miljømyndighed, der skal finansiere en håndtering af det efterladte affald med skatteydernes penge.

Tilsynsmyndigheden efter miljøbeskyttelsesloven skal afværge alvorlig forurening og kan forebygge, at fare for alvorlig forurening opstår i tilfælde, hvor den virksomhed, som er ansvarlig for forureningen, er ophørt som følge af konkurs eller lignende, sådan som det er tilfældet i denne sag. Disse løsninger, hvor affaldet forbliver på området, er derimod ikke en løsning, som en virksomhed, her Stålvalseværket, kunne have fået lov at iværksætte

Denne forskel mellem hvad tilsynsmyndigheden og den ansvarlige forurener er forpligtet til svarer til det forhold, at vi i den offentlige indsats efter jordforureningsloven heller ikke renses alle "herreløse" forureninger helt op alle steder; men alene på baggrund af risikovurderinger løbende prioriterer, hvor og hvor meget, der skal renses op.